

«QUBLA ARAL BOYI ARXEOLOGIYASI, ETNOGRAFIYASI, DEREKTANIWI, TARIYXNAMASI HAM TARIYXINIŃ AKTUAL MASELELERI» ATAMASINDA XALIQ ARALIQ ILIMY-TEORIYALIQ KONFERENCIYA MATERIYALLARI

ҚАРАҚАЛПАҚ ГИЛЕМШИЛИГИНДЕ УШРАСАТУҒЫН АЙРЫМ НАҒЫСЛАРДЫҢ ЭТНОГРАФИЯЛЫҚ МӘНИС-МАЗМУНЫ

Н.Қ.Наўрызбаева

*Ўзбекистан Республикаси Илимлер
академияси Қарақалпақстан бөлими,
Қарақалпақ гуманитар илимлер илим
изертлеу институты докторанты*

Нағыс бул- хәр бир халықтың турмыслық жағдайын көрсетиўши тарийхий фактор болып саналады. Себеби, олар өзине тән ўақыялықты сәулелендиреди. Бул болса, тарийх ушын үлкен жетискенлик болып, миллет хәм оның этнографиясин үйрениўде тийкарғы дерек болды. Соның ушында бул қол өнер үлгиси қарақалпақ мәдениятының ажыралмас бир бөлеги болып бүгинги күнге шекем жетип келди хәм раўажланды. Сондай-ақ әсирлер асып жетип келген миллийлигимиздиң үлгиси болған нағыслар инсан дәретиўшилигиниң, шеберлигиниң арқасында заманға сәйкеслендирип, миллий хәм руўхий байлығымызға айланған. Нағыс үлгилери миллий кийимлеримизде, миллий әнжәмларымызда әсиресе, гилемлеримизде көп ушрайды. Гилем дегенимизде ең дәслеп көз алдымызға «Қара үйлер»имиз келеди. Себеби, Қара үйлеримиздиң босағасынан баслап, төрине шекем, пүткил үй әнжәмлары, хожалық буйымларының көпшилик бөлеги гилем өнимлери болып табылады. Әлбетте, шебер қоллар, гоззаллық шайдалары бул өнимлерди нағыссыз қоймаған. Халқымыз әзелден исеним арқалы өмир сўрген. Ол исенимди хәр бир буйымда сәулелендириўге хәркет қылған. Нағысларда бостан-босға қойылмаған қандайдур жақсы нийет, сол шаңарақтың гўллеп-жаснасыўында ырым сыпатында салынған. Мысалы, Қара үйди беккем услап турыўшы кереге менен уўықты байланыстырыўшы предмет бул «Ақ басқур» есапланылады. Ақбасқур- ени 40-45 см, ал узынлығы 12-13 см аралығында болып келеди. Оны отаўдың шаңарағы, уўықларының бәри шаншылып болғаннан кейин, уўықтың сыртқы жағынан, бүгилген жериниң тусынан нағысын ишке қаратып, тартып байлайды. [Алламуратов.23-б]. Ал, бул басқурларымызға көпшилик жағдайларда «Дәрягүл» нағысы тоқылатуғын болған. Бул хәққинда Нөкис қаласынан үйши Бийбсара Қунназарова айтып берди. «Әлбетте, ақ басқур тоқыў жүда қурамалы ис болып, оны пүткил сол жерде жасаўшы аўыл хаял-қызлары көмегинде

«QUBLA ARAL BOYI ARXEOLOGIIYASI, ETNOGRAFIYASI, DEREKTANIWI, TARIYXNAMASI HAM TARIYXINIŃ AKTUAL MASELELERI» ATAMASINDA XALIQ ARALIQ ILIMY-TEORIYALIQ KONFERENCIYA MATERIYALLARI

әмелге асыратуғын болған. Соның менен бир қатарда «Дәрягүл» нағысы тоқылыуының тийкарғы себеби хожалығымыз дәриядай тассын, мол-көлшилик болсын деген исеним менен тоқылған». [№1.2023] Бул сол жас шаңарақтың қуралып кетиуі, беккемленип, раўажланып кетиуіне тилеклеслик сыпатында шаңарақ ағзаларымыз көбейсин, берекетимиз, несийбемиз дәриядай тассын деп, Алланы жолдас қылып баслаған қонысына сол нағысты салған.

Сондай-ақ халқымыз ушын үй босағасы әхмийетли болған. Босаға- бул инсанлар кеўлинде унамлы орын ийелейтуғын орын. Себеби, үйимизге келген қонақ дәслеп иргени (босаға) көреді. Сол себебли босаға үйимиз ушын тийкарғы ўазыйпаны атқарады. Тазадан түскен келиншекте ең биринши нәубетте өз босағасына үш мәрте ийилип биринши қәдемин қояды. Босаға шаңарағымызға қәдем атылатуғын дәслепки жер болғаны ушында жақсылықта, жаманлықта усы жерден киреди деп бул орынды сулыў, пайызлы хәм берекетти киргизиў ушын безетиў қуралларынан пайдаланған. Қарақалпақлар бул факторға итибар менен қарап қара үйдиң есигине гилем формасында исленген «Есикқас» ларды орнатқан. Бул ҳаққында А.Алламуратов төмендегише жазып өтеді. “...Есикқас бир-бирине тутасып кеткен бир қатар сегиз қырлы дөнгелектен турады. Ишинде төрт тәрәпи мўйизлер менен қоршалған ромб нағысы болады”. [Алламуратов.35-б] Соның менен бирге есикқас жийегине «Илмек» нағысы тоқылатуғын болған. Ромб көринисинде болған бул «Баўырсақгүл» нағысы болып, бул ҳаққында Нөкис қаласынан гилемши шебер Ханша Кемалованың айтиуі бойынша «Баўырсақгүл нағысы тийкарынан дастурханымыздың толы болыўын, несийбемиздиң көп болыўын нийет етип салынатуғын нағыс». [№3.2023] «Көплеген илимпазлардың изертлеўлерине қарағанда ромб хәм ярым ромб көринисиндеги нағыс полеолит дәўиринен берли “өнимдарлық” символикаси болды.» Буннан тысқары «..... Илмек үйге кириўдеги магия менен байланыслы» [Этнография Каракалпаков 36-б].

Демек, буннан жуўмақ шығарыўға болады, бул нағыслардың есикқасқа орнатылыуының тийкарғы негизи қара шаңарағымызға мол-көлшилик, ырысқы-несийбе, дәўлет усы есик арқалы кирип келсин деген мәнисте болған болса, илмек нағысы үйге киретуғын хәр қийли жаман кеселликлер, бахытсызлық, берекетсизлик хәм усыларға уқсаған жағдайларды илип қалып үй ишине киргизбеўине исенген халда салған. Хәзирги күнге шекем инсанлар арасында ушрасатуғын исеним тўри бул «Жаман нәзер» яки «Тил, көз тийиў» деп айтатуғын терминлеримиз бар. Яғний, бир инсанға екинши инсанның таңланып,

«QUBLA ARAL BOYI ARXEOLOGIIYASI, ETNOGRAFIYASI, DEREKTANIWI, TARIYXNAMASI HAM TARIYXINIŃ AKTUAL MASELELERI» ATAMASINDA XALIQ ARALIQ ILIMY-TEORIYALIQ KONFERENCIYA MATERIYALLARI

хәүес етип қараўы арқалы қандайда бир энергия екинши адамға өтеди. Бундай жағдайда энергияни қабыл еткен инсанның ден-саўлығы, мораллық яки материаллық жағдайында жаман өзгерислер ушрасады. Буны халық арасында көз тийиў деп атайды. “Япырымай деген тас жарады тас жармаса бас жарады” деген мақалларымызда ушрайды. Әсиреси, бул жағдай шебер, қолы гүл инсанларда көп дусласады. Соның нәтийжесинде гилемши инсанлар өзиниң өнимлерине «Бөрикөз» деп аталатуғын нағысты салған. Бул нағыс тийкарынан кубла районларда «Бөрикөз» ал, Мойнақ хәм арқа районларда «Балық көзи» деп аталған, ол атанақ формада болған. Бул хәққинда Шоманай районында жасаўшы гилемши Нәўбетова Алтынай былай дейди-«Жас ўақтымда, гилемшилик сырларын енди үйренип атырған ўақтымда апам қолында жаратқан жаратылысына ботакөз нағысын салып кет, себеби бул тил-көзден сақлайды-деп айтатуғын еди» деп айтып өтти. Сондай-ақ, апамыз төмендеги мағлыўматларды берди. «Әўлатимниң даўамшысы, изимди басатуғын туяқ қалыўын нийет еткен халда гилемге салынатуғын нағыс бул «Ирғақ нағыс»ы. Бул хәққинда да кемпир апамнан еситкенмен, бирақ бул нағысты мен салыўды қәлемей -апа, бул нағысынды пайдаланбайман,- деп айтқан ўақытларым болған. Сонда, апа мениң изимди басыўынды қәлеймен, толқындай болып, үзилмей өнеримиз жалғасын тапсын деп,- тоқытатуғын еди.» [№4.2023] Бул толқын көринисинде болып, буны тийкарынан гилемниң жийегинде, төрт тәрәпине ислететуғын болған. Жуўмақлап айтатуғын болсақ, өз дәўиринде тек ғана нағыс болып қалмастан миллий өзгешеликти билдиретуғын белги сыпатында усы кунге шекем жетип келген бийбаха мийрасымыз болып табылады. Бул қәдириятты сақлаў хәм келешек әўладқа жеткерип бериў хәр бир инсанның ўазийпасы.

Пайдаланылған әдебиятлар хәм дала материаллары

1. Алламуратов.А Маңги Мийрас. Н.1993
2. Этнография Каракалпаков XIX начоло XX века. Т. 1980
3. Наўрызбаева.Н. дала жазыўлары. 2023. №1.Информатор; Қунназарова.Б. Нөкис қаласы. Руўы; қолдаўлы
4. Наўрызбаева.Н. дала жазыўлары. 2023. №3.Информатор; Ханша Кемалова. Нөкис қаласы
5. Наўрызбаева.Н. дала жазыўлары. 2023. №4.Информатор; Алтынай Нәубетова.Шоманай районы